

Je z tředa 28. června, posloucháte studio N, tady je Philipp Titlbach.

Dnes o tom, co nám přinese obraná dohoda se spojenými státy.

V době, kdy nedaleko našich hranic stále províhá brutální ruská, vojenská agrese, je v bezpečnostním zájmu České republiky prohloubit obranou spolupráci se spojenými státy americkými. Prostě nechceme tady cizí základny, ať jsou z východu nebo ze západu. Prostě nechceme tady cizí vojenské základny.

Spojené státy jsou v našem nejdůležitějším spojencem, který garantuje obranu naší země i celé severoatlantické aliance.

SPD říká jasné ne americkým vojákům a cizím základnám České republiky a budeme hlasovat proti této dohodě.

Chistaná obraná dohoda se spojenými státy budí emoce části veřejnosti a vláda se příliš nemá k vysvětlování jejího obsahu, co se podařilo České straně vyjednat.

A bude v Česku americká základna deník N. Smlouvu pročetl a porovnal její znění s tím, jaký dojednali další státy v našem regionu.

Vestudiuje se mnou právnička deníku N. Eva Romancevova. Vy vítěj, ahoj.

Budeme pokračovat ve schváleném pořadu a jako první otevřím bot vládní návrh, kterým se předkládá parlamentu České republiky Krieslovení souhlasu s certifikací dohoda mezi Českou republikou a spojenými státy americkými o spolupráci v oblasti obrany.

Smlouví tisk 462. Prvé čtení.

Pojďme si říct rovnou na úvod, pojďme to rovnou ohodnotit, mě by zajímalo, jestli ta dohoda, kterou Česko vědňovalo ze spojenými státy, je vědňaná dobře a nebo špatně? Je vědňaná dobře a dokonce, když jsem pročítela i ostatní verze těch ostatních států, tak mě překvapilo, že v několika místech je vědňaná lépe, kde to mají ostatní země dojednane, ale jenom v tom regionu střední a východní Evropy.

Musím možná říct, že my jsme to porovnávali s regionem střední a východní Evropy, protože jsme si říkali, že to je takový ten region, kam patříme, a že se nebudeme zrovnávat s velikány v západní Evropě, kteří můžou mít, jednak mají třeba popit amerických vojsk už dlouhodobě na svém území a jednak jejich vědňovací pozice může být větší.

Takže v tom našem regionu je vědňaná až jako z mého pohledu překvapivě dobře.

A co je ten náš region? To jsou, která se říkala, státy střední Evropy, ale koukal jsem, že jste porovnávali i s pobalckými státy.

My jsme vzali ty zeměce, který my jsme se troufli srovnávat.

To znamená, cohle jsme Polsko jako hegemonu, takže v tom našem území nejenom jako by, že jsou největší, ale vlastně i v té obrané oblasti.

Mí jsou ten premiant na to, vydávají hodně na obranu.

Vzali jsme Maďarsko, protože nám to přišlo zajímavé z hledě z toho, že tam ty vztahy s Ruskem jsou trošku, nebo možná trošku víc, intenzivní, než v tom zbytku.

Vzali jsme Slovenskou jako nejbližšího souseda a ten stát, který je nám tak velmi podobný.

A to pobaltí jsme vzali, protože nás zajímalo, jak to vypadá v té oblasti, kde v tu iminentní hrozbu

vnímají každodenně.
A vlastně si myslím, že ten pobyt
z amerických vojsk je tam tajné, nebo možná i veřejné
přání většiny obivalentelstva.
Takže máme dobré vyjednovače?
Máme dobré vyjednovače.
Ono ministrně černochová to těži říkala,
a něco na tom asi bude, že výhoda byla,
že jsme byli poslední kdo v tomhle regionu vyjednával.
Prvě mi jsme viděli ty ostatní smouvy,
věděli jsme, co si můžeme dovolit, na če můžeme
zkusit trvat, že už to tam někdo jiný dál.
No ažli jsme vysky ještě okousek dál,
takže někde...
Prostně někde to je vidět,
že jsme tam prosadili ještě slovo naví,
ale někde se nám povedl třeba
státy už tuto smouvu mají.
Četně,
polska,
slovenska,
ale také země,
jako je maďarsko,
dumunsko,
z východního křídla Ariance
jsme tak poslední
země, celkem má tuto smouvu
24 členských států
Severatlantické Ariance.
Proč tu obranou dohodu
s USA potřebujeme?
Tohle je asi tak jako, že se pta...
Mí vlastně jako úplně
teoreticky nepotřebujeme.
Kdyby tedka Rusko
zautečilo na Českou republiku...
Je tu na to?
Je tu na to,
jsme jsou částí na to, máme jiné smlouvy,
například na to SOFA,
což je ta obecná starší smlouva,
která řeší právě pobyt
vojska jednoho z členských států
na území jiného členského státu,

takže máme obecnou úpravu,
ale takže kdyby ta lensta smlouva nevznikla,
tak se vlastně více méně
nestaneníc jako dramatického úpliny.
Potřebojujeme proto,
že bezpečnostní situace v Evropě
jak všichni víme se hodně změnila
od Lundského UNORA
a vlastně ta možnost
toho, že by nějaký konflikt eskaloval
i s měrem víc na západ,
je už asi méně nepředstavitelná.
My jsme v na to,
jsme jeho součástí,
puďme za to rádi, protože nás
není tento pak, který je dneska nejsou
nější alianci na světě chrání
proti tomu, jak Rusku,
a je dobře být připraven
na to, že kdyby jsem nějaký
kontingent americké armády,
příčem, že americká armáda
je skutečně ten, na kogo se nejvíc spolehá
na to, tam těch vojáci jsou
tějí častější a nejčetnější
v těch plánech na to obraných,
tak kdyby jsem museli přijít,
tak je vlastně lepší některé situace
mít do předů, dohodnuté, jak se budou řešit.
Sme strašně regulovaná
společnost na všechno soupravidla
a nedá se úplně předpokládat,
kdyby bylo cizí vojsko, takže
se nestane nic, co by bylo problematické.
Žádný, tak žádnému konfliktu,
nebo že nebude něco, co budeme chtít
nějakým způsobem, která americká nebudou
něco požadovat, a my tedka nebudeme chtít
vědět, jestli tím chceme rovnou vět,
nebo nechceme rovnou vět.
Takže do předů dobře mít ty věci
nějakým způsobem ošetřené,
ono to dohoda je mnohem podrobnější,
než ta obecná stará úprava,

spoustě situací budeme dělat
další prováděcí protokoli,
ale a spojn máme podklad, protože víme
v čem se budou dělat a o čem
se budou dělat prováděcí protokoli,
a kde už plak nejede a kde máme dohodnu,
kde je situace už daná.
Takže to je taková, když to zhodnotím,
preventivnější, podrobnější
smouvák, kde by nastrokté situace,
že například Rusko zoutočí na západě,
a tak v těch státech, které mají tu dohodu
v těch státy, je ještě líb upraveno,
jak se ti američtí vojáci budou chovat,
kde budou, za jakých okolností,
jaké zákony budou platitesty České,
nebo ty americké a tak dál. To je ta smouva,
a tohoto tady je? Říkáš to úplně
přesně, je to preventivní smouva,
a vlastně je potřeba si uvědomit,
že kdybychom tudle smouvu neuzavírali,
tak to vůbec neznamená,
že jsem nějaký vojáci někdy neprídou.
To těžko teď vypadá,
kdybychom dojednali nějakou smouvu,
která znamená tak a za 14 dní tady máme američany.
Tak vypadá ta debata společnská.
Možná, že ta debata vypadá, že zítra
tady budou ty američani.
Ale ve skutečnosti je to tak,
že my dávno jsme signatáři
jako řady různých dokumentů, které znamenají,
že jako součást ho obraného, pak tu na to,
tady můžeme mít si zívójáky.
Vždycky to musí samozřejmě povolit parlament.
Není to nikdy tak, jako že se vláda rozhodne.
Nebo, abych byla úplně přesná,
vláda může povolit velmi krátka do být
cizího vojska na našem území.
Ale nemůže povolit, že jsem pochoduje
několik luku a ty tady budou něco dělat
a budou nás bránit před někým iným
dokud k tomu nesvolí parlament.
Je to preventivní řešení toho,

abychom nebyli ve zmatku,
až se to stane.
Není to povolení toho, že se to stane.
Pokud se to stane.
Smlouva z USA
není smlouva o spolupráci,
ale smlouva o budoucí vojenské přítomnosti
USA v České republice,
která umožňuje o zbrojeným
silám USA používání
11 vojenských prostora budov.
Dohoda nedává
o zbrojeným silám
s pojených států amerických právo
pobývat na území České republiky.
Je ich pobyt musí vždy
schválit vláda
nebo parlament České republiky
podle článku
43 ústavy.
Největší otázkou,
nad kterou se strachávají
nejenom na sociálních sítích,
ale běžně mezi lidma i v parlamentu dokonce,
je to jistlita smlouva automaticky znamená,
že tady prostě bude americká základná
a že tady budou vojáci
cizí země působit.
To je to, co se děje v té smlouvě
a nebo to je ta překrúcená
emotivní debata, která vůbec
nemá nic společného s rálitou.
To je taková otázka, na kterou
já vlastně neznám úplně
jako by takovou tu přesnou, jak jsem právník,
tak mám ráda ty přesné odpovědi.
Totiž já moc nevím, jaký rozdíl
mezi základnou a pobytem
americké armády v nějakém vyčleněném areálu.
Bude mít nějaký formální prvek
jako, že základná má určitý status
a je tam nějaká míra
něčeho, třeba trvalosti
nebo počtu

těch vojáků. A já to jako neznám.
Počkej, tak já tě předuším.
Já to hodně zjednoduším. Myslím,
že ta zdílená představa lidí, kteří se toho bojí,
že se tady buď vybudují
úplně nové americké základy
nebo obsadí české, kde budou
působit americké vojáci
a teď se tam budou dělat, co chtějí.
Tak, takže smlouváme.
A to mi je okamura paru.
To mi je okamura bojí, ale tak je člověk paru.
My stojíme na straně těch občanů,
kteří po zkušenostech, jak zdruje
světe války, tak zelo pūžete sáto,
jsou prostě nechťejí tady
žádné cizí základy na území
české republiky.
Ta smlouvá říká,
že americká armáda tady dostane
k dispozici areály.
Je tam bíčet v příloze číslo jedna.
A ty areály, buď to bude používat
a nebo dostane
k exkluzívnímu používání.
Bude tam výlučné využití z jejich strany.
A to samozřejmě znamená,
v těch případech, kdy to bude společné,
tak tam klasický bude
jako všechno záležít vícemeně na české straně,
budou tam české hlídky,
nebo smíšené hlídky, které to budou hlídat a tak dále.
Ale tě americká ne tam budou,
budou muset něco taky rozhodovat.
Ale tam to bude zdílené.
Výlučných areálech tam skutečně dojde
k tomu, že v rámci těch areálu
bude mít americká strana
možnosti to tam jako by shefovat po svém.
To znamená, že tam budou mít
třeba svoje vlastní hlídky
u vrátnice,
budou tam mít vlastní
vyhlašovanou večerku.

Já větká blábolím, protože
já nevím, jak vypadá Armada,
jak funguje Armádní areál.
Nicméně budou tam všechno,
coch dělají u sebe v Americe,
v předpisy budou si tam aplikovat
svoje pravidla, která mají
kárna a akázeňská.
Budou tam vlastně třeba povolovat
vstup nebo nepovolovat vstup
těch českých civilních osob
podle svých vlastních pravidel a představ.
Ale samozřejmě nebudou mít úplně možnost
jako zabráni české armádě, aby tam vstoupila.
To jako tam ta dohoda bude
nějaká fungovat, tam ty pravidla budou nastavená.
Takže je tam velmi vysoká míra
toho, že to budou sami exklusivně ovládat,
ale neestoproceně.
Ty areály například vždycky zůstanou
v majetku České republiky.
Oni za nisi ce nebudou platit nájem,
ale když se jim tam něco rozbije, tak už si to budou platit sami.
Takže budou se o to starat,
bude to jejich v té míře,
že budou smět rozhodovat, co se tam děje.
Asi tak jako když máš pro najat jídům,
ale v tomhle případě nebudou platit to nájemné.
A je to v něčem problematické,
že budou mít Američani
exklusivní mu využití několik vojenských
to je otázka, která je strašně
kompleksní.
Musíme těž nejdřív říct,
jakou povahu má vůbec ta smlouva.
Ta smlouva, když si přečteš,
tak je to taková smlouva,
jako Američani jsem mohou přijet,
když to někdo dovolí,
to tam není takhle úplně napsané,
ale když to úplně parafrázo,
Američané se mohou přijet, a pokud jsem přijedou,
dostanou areály, budou smět
v areálech dělat, co budou více méně chtít,

budou smět dovážet materiál,
budou s ty dalších věcí,
typou, že nemocí mítrá český řidičák,
nemusí mít vízum,
budou se jim ulehčovat ten život úplně nejvíc.
Jenom,
že my si musíme představit,
za jakých podmínek jsem ti Američané přijedou.
To není tak,
že se v Americe někdo rozhodne,
že bude prýma, půlpluků,
přesunout do Českého Republika, protože...
Brincen luskné a pošli jsem americkévojáky.
Strašně dobrý nápad, strávit weekend,
nebo prázdně nev Čechách,
ale to není tak,
že oni jsme přijedou, protože chtějí,
oni v nás přijedou bránit.
Budou tedy velmoc,
která je ochotná nás,
ve spolupráci s námi bránit
a zároveň nás neobsadit.
To je taková situace,
která pro nás není úplně běžná.
Za takových podmínek
se nedá úplně říct,
že ta smouvé asimetrická,
protože když to si představíš,
trochu směšně,
spráhat někam bránit Washington,
tak si taky jako představujeme,
že tam budeme smět některé věci dělá podle sebe
a že nebudeme podléhat úplně
přesně pravidlům, které jsou v Americe
a že když tam někdo jako, já nevím co,
urazí někomu sloupek odvrát,
takže prostě protože
se votočilo špatně s tankem,
tak jakože nastoupí ten konkrétní člověk
a bude cálovat tam místnímu Američanovi
nějakému farmáři.
Musíš vlastně,
ten kontext té smlouvi je vlastně komplikovanější,
že než to není smlouva,

že jako někdo někomu něco prodává.
Je to smlouva, která je prováděcí smlouva
k situaci, kdy my potřebujeme od někoho ochranu.
A to je situace,
která skutečně musí
vycháze trochu z toho, že ta Americká armáda
má určité potřeby a i určité zájmy,
které chce v té smlouvě prosadit.
A teď se teda může dostat k té tvé otáče.
Samozřejmě, že jsou tam problematické aspekty
v té smlouvě.
Například
je tam právě v těch areálech,
na které se sptal, které jsou výlučně
ve správě Americké armády, nebo budou teda.
Tak tam je možnost,
aby ta vojenská policie,
kterou tam budou mít,
taková ta americká MP, vždycky od známe z těch serialů,
tak budeme odzasáhnout vůči
komukoliv, kdo se tam objeví.
Takže klasická představa je,
pojedeš tam na návštěvu
a navrátnici bude stát ten americký MP
s tím samopalem a bude chtít vědět, kdo seš.
A kdo to bě může chtít jako být český policista
nebo celník, nebo dalšístě nějak některé...
Já řeknu Filip, do návštěvu,
chci terné točit podcast.
A budeš muset předložit, třeba, průkast,
což nemená se budeš muset identifikovat,
ale to se dělá i ve vrátnicích běžných úřadů.
To není zas až tak divné.
Ale jdeme dál, ty se dostaneš do toho areálu
a tam třeba
se s někým pohádáš.
A to ještě pořád není tak hrozné,
když toho areálu.
Já budu impulsivní a řeknu, ne, já potřebuju podcast natočit.
Ty budeš impulsivní a co hůř? Ty někomu dáš pěstí?
Tohle udělan?
Ne, ne, raděl abych to učitě.
Ale jako může se stát, že při nějaké...
Řekne mě hodně na štve.

Já udělám něco fyzického?
Nebo tam.
A teď možná, už přestáveme mluvit o tobě,
ale nějaký čech tam třeba něco ukradne.
Nebo nedají, bože se tam v loupé
skupinka dětí, které se rozhodnou,
že bude prýma se podívat na americkou základnu,
jak to tam asi vypadá.
Někde naruší ostrahu, proniknou do areálu.
A teď my jsme zvyklí na to,
a je to taková otázka
státní suverenity,
že násilí ze strany států
může dělat jenom někdo,
na příklad tě může spacifickovat policista,
ale nejako
úplně každý, kdo se rozhodne,
že domá dělat.
To jako není násilí, které by bylo legitimí.
Ale teďka jsme v situaci,
že vlastně ty seš v tom areálu,
bude to si někoho zbil, nebo si něco ukrat,
nebo si prostě něco provedt,
když se se vrátím k tobě,
a zaklikne na tebe
ta americká vojenská policie
a hodíte tam někam do celé.
Což je situace, která zní celkem rozumně?
A je v dno být v České celé, ne?
A ty bys mě v České celé
měl by prostě proti tobě zasahovat
ta Česká policie.
A teď si ve m,
které to mají dohodnuté
před námi,
mají tohle, že to se jako smí.
Jsou tam různé konzultace a preventivní věci
a do předů se to tak jako projednává
co asi tak se může stát,
jak se jako budou chovat.
No a třeba České strany se povedlo
tady v této situaci vyjednat to,
že pokud někdo
z tej americké strany zasahne

proti Českému občanovi
nebo človíku, který je tady.
Není občan, ale prostě nepatří
oznámit.

A to znamená, že vlastně Česká strana
v takové situaci se dohnedoví
tam není vlastně žádná prodleva
a pokud by se stalo nedej,
božet to tady asi tam nejhorší přestava,
že tam skutečně proniknou nějaké ty děti,
ty děti jako taky zaderí
že prostě jako nemůžou tam nechat
pobíjáci zív lidi.

Tak oni se k nim budou chovat slušně,
ale ty děti se budou bát, takže
v takovém situaci prostě naše policie
vyjede, dovedu si přestáje,
vlastně máme tam vědnaný
okamžitou akci,
která tohle věc bude řešit.

Ano.

Tohle je problematické,
ale Česká strana vědnala.
Ale vědnali jsme to trošku silnější,
než ty ostatní země.

To neznamená, že ty ostatní země
si tohle dobudouc na nedohodnou
v těch prováděcích protokolech,
ale to tam máme rovnou.

A to je třeba jeden z těch oblastí,
kde jsem říkala, že to máme až
mouvne a taky s těch sociálních sítí.

Je to, jestli se v té smouvě
řeší otázky jederných zbraní.

To je věc, která vyvolává,
taky emoce, prospory a tak dál.

Řeší nebo nereší?

Vůbec ne.

Tam je vlastně obecná proklamace
toho, že Američané smí
přivést jakýkoliv materiál včetně
obraného materiálu.

A u nás tam máme zase navíc
má to tam ještě jeden statický,

jsem úplně jistá, který nemají to všechny.
Naší země.

Což je podle mě, nebyla se mu toho vědnávání,
podle mě je to odkaz vlastně na opravu
nešíření jaderných zbraní,
ale to stále ještě nic neznamena.
Protože meznární upravo
nešíření jaderných zbraní zakazuje
vlastně státům, aby vlastnili
jaderné zbraní.

To jako se nemá se rozšiřovat ten počet vlastníků.
Ale tady je to situace, kdy stát, který má
jaderné zbraní dlouhodobě,
tak vlastně jako by přiveze
na území cizího státu sebou
v rámci svého kontingentu
by přivezel jaderné zbraní
a tam jako smouva to neřeší
nějak jinak než se to smí.

Takže asi kdyby
já nevím třeba,
neudím si jako přestavit.

A tak máme třeba situaci, že Putin
ohlásil, že poveze svojej jaderné zbraní
na území Běloruska.

Tak když to uděláme, stejně Biden se rozhodná,
že chce mít svoj kontingent
jaderné zbraní na území České republiky,
protože se obává,
že Ruská Federace
hodně ohrozí východní krílo na to
a budete chcít mít zbraně, tak může?

No, pokud mů povolíme,
aby jsem vůbec přijel.

Pořád to stojí na tom, že
ta smouva není ta, která...

Ta smouva neříká, že jsem smí přijet.

Prostě to teprv musí povolit parlament
a podle této smouvy my se dovíme
vlastně tam soupovinnosti notifikací,
že se jako dovíme úplně o každem
o materiálu, který je zbrojním
musíme mít znalo z toho, co jsem boží,
nedokážeme tomu zabránit,

aby to jsem přivezli.
Ale co je docela důležité říct
jako země, které mají
americké, vojenské základny
s jadernými zbraněmi,
jsou velmi bezpečné země.
Jako skutečně těch,
kteří utočí na okolní státy,
většinou si nevybírají ty,
kde jsou američané s jadernými zbraněmi,
a ty jaderné zbraně, tam se to
američané chrání ještě víc.
Ale co je důležité říct,
my můžeme nepovolit vůbec přítomnost.
My máme ve svých rukou
povolení nebo nepovolení přítomnosti americké armády.
Jenom jako nějak
z mého pohledu a z mého
uvažování a vnímání,
až budou rusové na Slovensku,
tak nebudu vůbec řešit,
čím jsem američané chtějí přijít,
protože budu chtít tady byly, co nejdrív.
Mou všechno, co má je, že jo.
Takže ano, ta smlouva nezabraňuje tomu,
aby jsem američané přivezli jaderné zbraně.
Když se změňovala slováky, tak tě to mají vědnané jak?
Velmi podobně jako my
s několika drobnými odchylkami,
které jsou u nás většinou pozitivnější.
Jako malo, kdy mají tam jednu věc slováci,
která je lepší než u nás.
Všechny ze mě tam mají
možnost, jak jsem říká, o tom,
že ta vojenská policie zasahuje
slovou, tak v rámci
smlouva je tam úprava toho,
že ta vojenská policie může zasahnout i mimo a reáli,
pokud je o nějakou kázeň
těch jejich vojenských jednotek,
což je úplně klasicky, prostě američané se
porvou v místní hospodě, s místními.
Ano, kono.
Upně nejběžnější věc.

A my tam máme stejně jako všichni ostatní,
že v takových případech může
ten americká policie zasahnout
a ve spolupráci s tou naší udržovat pořádek.
Akorát, že třeba Slováci tam na rozdíl od nás mají,
že to má být v dliskosti základny
a my to tam nemáme, tohle slovo.
Což je, může a nemusí být problém,
já myslím, že oni se moc rychle nedokážou
přesunout někam je nám než
do blízko základný.
A jo, tázku je, co je blízko?
Taky je to.
Je to smlouva vágní?
Všechny mezenárodní smlouvy jsou vágní.
To je přesně takové, jako tam jsou ty věty,
jako že strany vyvinou úsilí
základ o to, aby...
To jsou přesně ty formulace,
které jsou vždycky strašně vágní,
když jde o to, aby si nastavil
nějaké pravidlo, které upravuje
hodně velkou část.
Tak v jednotlivostech samozřejmě už tam to pravidlo být může,
ale mezenárodní právo se vyznačuje tím,
že je vágní.
A není to tak ničemu tady ta dohoda,
když je takhle vágní?
To jsou právě v mezenárodním právu,
jako hit paráda toho, je si tam dáš,
šut nebo šel.
A vypadá to velmi vágně,
ale ve skutečnosti potom na základě toho
se to vykládá v těch konkrétních situacích
a ten výklad je samozřejmě jednoznačný
tím, že i v té vágnosti
ten právník, který umí mezenárodním právo
být přesně co tím strany mysleli.
Ono to z ní strašně vágně, ale není, no.
A mi tam máme šut nebo šel?
A mi tam míváme šel, no.
To je jako směrem k Americe tam míváme šel
častěji než třeba Slováci, no.
Ještě jedna věc, když se zpomeneme na vojáky,

který na tom našem území byli,
ty už si o nich mluvila, že s tím nemáme
úplně dobrou zkušenost, když tady máme nějaké vojáky,
tak soviacké okupační jednotky
v letech 68 až 91, tak ti tady napáchali
spoustu zvěrstev
mimo jiné zvěrstva
zmírným přírodě, a na to tenkrát
bylo mimořádně nešeterné období
k životnímu prostředí. A vlastně mi zájímalo,
když tohle otázku upravuje
vás američany, ať je ta situace,
které vysítulíme samozřejmě diametrálně
odlišná, ale je tohle témat, které v té smlouvě?
Je to témat, které v té smlouvě je,
a právě třeba narozdíl
od té obecné smlouvy SOFA, o které
jsme mluvili na začátku, která je pro všechny stejná,
tak tamto není,
a v této je to jako novinka.
Tady třeba naše pozice
není úplně
nejméně, úplně ze všech států,
že třeba Polsko tady vědalo
příští pozici než mi,
že tam má rovnou do předů vědnaných
hodně notifikací při různých
ohrožení životního prostředí.
Ale my to tam máme také,
ale je to v té obecné rovině
typu právě státy budou usilovat
o preventivní přístup a ochranu
životního prostředí, ale je to tam zmíněné,
což už samo o sobě to,
že je to tam zmíněné, znamená,
že se na to dbá.
Já vím, že to působí, jako říkám,
tady je to takové rečičky,
tady jsou úvodnosti.
Co je zajímavější,
že ta smluva nedbá jen o ochranu
životního prostředí, ale prostředí
jako obecně.
A tady třeba Poláci,

a to my jsme právě proto,
říkám, že třeba Polsko má
ešti jako občas lepší pozici,
než mi Poláci vědnali takovou
drobnost, že tam rovnou
mají zákaz převážení
takových těch pásových
vozidel po asfaltových silnicích.
Je to tak, že ty vědnávači...
Řeba to na koniec narovná rejdníčku.
To mě je napadlo.
Ale, že ty vědnávači
někdy je to tak, že ty vědnávači
se na něčem zaseknou
a něco je pruně důležitější,
než jiné věci, a tak jim potom
ta Amerika ustoupí. Ale ono z těch smůfi
obecně vidět, jak Američané přijeli
do všech států ze stejnou osnovou,
a vlastně jako neměli v plánu
vůbec ustupovat. A jenom občas
někomu někde povolili,
tak my jsme to ho využili
a všechny ty povolení jsme si sebrali
a přideli jsme pár vlastních.
Konkretní aktivity Amerických
ozbrojených sil během jejich pobytu
na území České republiky budou
vždy
realizovány na základě
domlovy mezi Českou republikou
a spojinými státy.
Takže to znamená, že všechny ty
státy, které to podepsali
s Amerikonou, vědnávali s Amerikou,
tak tahali za ten kračí konec?
Jak říkám,
kdybychom měli bránit Amerikou, budou
zapakle kračí konec stahat Američaní.
Tam jako vlastně není debata o tom, to je jasné.
Jak se mám představit u vědnávání? Jak náročné to je?
To strašně záleží na těch osobách
vědnavačů. Já jsem sama
u vědnávání meznárdní smolvy

byla jednou v životě a to bylo
velkem, to byla tam mnoho strana.
Nebyla to dvou strana. U té dvou strana je to
úplně jiná situace, protože
ten charakter těch
stavení vědnávaců jsou různé.

Ale byli to
asi 4 kola
bylo to vždycky po nějakých
měsících, takže
je to vždycky tak, že přijede jedna strana,
to byla Amerika, přijede
před rokem a půl, přijede s návrhem
a přiveze ti smouvu. A ta smouva je
taková formuláře.

Tatiša, ta tačle smouva má
všechny ty smouvy mají úplně stejnou osnovu,
všechny mají stejné kapitoly, jako rápoláci
si to potom trochu rozstřeli, dalí tam dějí kapitol
ale jako vlastně přijede s tím,
co předložili úplně všem stejně.

Takže ty víš s čím přijedou, protože už to viděl
a oni s tím přijedou a je jasné,
že tohle je jejich cíl a takhle to chtějí
a potom právě, když se třeba podíváš
na tom, jak to dopadlo v pobaltí,
tak tam je jasné, že třeba ten
zájem na tomto smouvu mít podepsanou
bylo silnější, než vědnaci
nějakou pozici. Tam je
vidět ten realizmus

stranej těch pobaltských států, litvaloticko,
stonsko, kteří opravdu vědí,
že to chtějí, že je to pro nějakou...

Přivezte cokoliv, mi to podepíšem, protože vlastně
takhle to nebylo, taky tam jsou rozdíly v tom,
ale je vidět, že jim strašně málo
vlastně se snažili narvat svojí vůli.

Zatímco právě u toho maděrska
polska nás, slovenska trochu méně,
tam je vidět, jakým způsobem
se snažili ty čeští vědnávé,
či to úplně vidíš, jak tam aspoň napsali
do toho, tato otázka bude

naši ho vědnávání.
Jeho něco takového, něco si tam jako dát,
aby bylo jasné, že nás ty Američani úplně
neudupali na místě.
Ale ve skoličnosti je to tak,
že bylo jasné, že to jako realisticky
je to tak, že nevědnáš jiné znění
a nevědnáš to úplně prostě
diametrálně odlišně, zvláště,
když to právě existuje už v tolika jiných
zemích ve stejném znění.
Ty znění se liší vopravdu v detailech na prostých.
Takže to vědnávání si představuješ,
že přiveze ti tu smlouvu, o které výžejí přiveze.
Ty si k tomu vyjádříš nějaké svoje
jako, že trá vyjádří,
že česká suverenita je nesmírně důležitá.
A jiné velmi zásadní věty,
které z ní je strašně hloupě,
ale ve skutečnosti jsou důležité,
že je řekneš, protože musí zaznit.
A pak si to odneseš do toho
svého prostoru té státní správy
a začneš vlastně vyjednávat, protože
vymeš si tam učitě několik úřadů sebou,
a stupitelství k litrstní juristik.
A každý tě řekne, a pozor na tohle?
Nitro a finance, protože tam je například
i třeba nějaké úle vydaňové a celní.
Takže prostě jako vemeš spoustu úřadů
a tedka nad tím sedí ty úřednice
a ty vyjednávači, kteří jsou ty hlavní vyjednačí,
mají strašně těžkou práci, protože všichni úřednice tvrdí,
že to jejich je nejdůležitější
a že se to takhle nedá,
že nejede vlak přesto.
Až nakonec se všichni tak jako
usnesou na tom, že ten reálizmus musí zvítězit,
takže ten udělá tento ústupek
tam, ten udělá tento ústupek
při dalším kole jednání z Američany,
ty jsou vstřícní v tom, že ti tam dají nějakou tu větu,
která oklitní zase další úřad.
Takže prostě vlastně

v slobíčka říž a strašným způsobem
jako by na laboratorní vás
odvažuješ právě to shell a shoot
a ty různé druhy efforts, které jsou
být to rozumné, nebo možné,
prostě dáváš tam k tomu ty přívlastky,
které vlastně mění povahu
toho závazku. To zajímaví.
A to, myslím, že tam není úplně
nejpříjemnější práce na světě, protože
vlastně seš mezi mnohamlímskými
kameny, ani ne dvěma, jako ten vědnaváč.
Vědnávání textu do hody
zahrnovalo čtyři kola
jednání za účasti
vědnávacích týmů
České republiky a spojných
států a řadu dalších dílčích
jednání o specifických
český vědnávací tým
byl složen z odborníků
na jednotlivé tématické oblasti
do hody z ministerstva
obran, zahraniční věci
spravedlnosti, financí,
vnitřní a dopravy.
V dílčí záležitosti
byly dlé potřeby
projednávány také
z experty, dalších
rezortů a úřadů.
A po těch několika kolech,
4-5 kolech, to máš
v tom stavu, který je finální.
Do toho musíš jednat z poslanci,
dvakrát byla ta smouva představovaná
poslancům, nejdřív
v těch brane bezpečnostní výborech,
potom bylo zvláště jednání pro opoziční poslanca
a vyviděli, jak to vypadá ta smouva.
Takže do toho potom musíš a spojň se tvářit,
že bereš vřahu to, co říkají
zákonotarci, což je taky
pro státní správulec, kde je těžké.

A nakonec dosáhneš toho,
v Američané i ty řeknete
a máme finální text, a jdeme na vládu.
No a tak deš na vládu
a vláda ti to schválí.
A pak začne to kolo znova, protože teď
už do tebeš jou jenom ty poslanci, protože začne
ta ratifikace.
Podpiseme ministrně obranej
Jani Černochové, zatím
spojenecká dohoda vplatnost nevstoupila.
Její znění musí ještě schválit
oběko Moričeského parlamentu
a podepsat prezident.
Já vychala níkdy neřek, že to je
víc než cokoliv práce lingvistická,
že potřeba mít velkou
široku aktivní slovní zásobu,
jak říkáš, shell, shuit a tak dá.
Jako je to velmi...
A tak ono právo obecně,
ale je skutečně věc toho,
že tam musíš
vlastně naformulovat to,
co ještě není úplně silný závazek
pro tu proti stranu,
ale pro tebe je to už dostatečná garance
toho, že se to aspoň bude brát v potas.
Tedy, když to mají poslanci na stole,
diskutují o tom a tak dál,
když člověk sleduje ty debaty
u toho řečinského půltíku,
a když sleduje ty debaty, jak jsem říkal,
na dezinformační vebech, pro ruský vebech
a kanály, která spíš než vebech,
tak si člověk říká, kde je vláda,
kde jsou tě lidé, kteří společnosti
a poslancům vysvětlují, co je
v té smlouvě opravdu obsaženo,
co je tam napsáno, jak je to myšleno,
když smlouva vzniká, kde jsou?
Asi otázka na ně no.
Jako mě to vlastně strašně mrzí,
protože pokud je třeba istambulská

umluva, jako by rozbuška dezinformací,
tak tohle, já si jako neumím
představit zejména, na dyž vidíme,
co se stalo na Slovensku, když se to tamlo nischvalovalo.
Tak jako si neumím představit
úplně, co by bylo ještě větší možnost
a potenciál vyhat úplně cokoliv.
Já jsem, ne,
nedokázala jsem ani dlouhodobě
dovat včera tu rozpravu u toho prvního čtení,
protože tam samozřejmě prostě padle jako úplné nesmysly,
a ty nesmysly volně
proudí do veřejnosti.
A vlastně i ten, kdo
já si neumím jako úplně si nemyslím
a ani nemysím, že by to bylo normalní,
že byt jako běžný
podporovatel demokratického
směrování toho dle státu
a podporovatel vlády práva
jako po večerech doma studoval to smlouvu
a načítal kromě toho, že ta smlouva
je ešte kontext te smlouvy.
A ostatní smlouvy byste mohlo porovnet.
A ostatní smlouvy v regionu.
Ostatně proto jsme to taky dělali,
jsme chtěli ten kontext ukázat.
Je to těžká práce.
Sice hodně lícuji ty paragrafy,
ale velmi často se to i posuní
a vlastně to sorovnávání, hledání toho
je to, co my máme tady,
není náhodou někde v nějakém jiném ustanovení,
není jako úplně jednoduché.
Takže jako bych můj obyvatel
této země nevyčítala, že to dle nedělá.
Vysvětlovat úplně každou drobnost
v té smlouvě.
Tam despiš o to, že by odvlády mělo
zaznit zcele jednoznačné
to dle je smlouva, kterou potřebujeme
pro naši obranu, a je lepší jí mít,
než jí nemít. A kdyby to říkali
úplně všichni členové vlády

a vysocí státní představitele,
tak by to byla součas
strategické komunikace, kterou
jako stres tůhodně pořád jsme nevybudovali,
nemáme a tím pádem necháváme
volně, aby zábran pravdit
celou oblastí veřejného
světa tedy z informace.
Ale jim se asi nedá úplně vyhnout.
Oni by stejně vznikli.
Učitane je to, že nemůžeš jako zabráni tomu, aby vznikali.
Ale proti mě musí stát to poselství,
které má ta vláda vydat.
A vláda ho nevidá.
Jako tak ano, ministřeně černochová
několikrát byla v televizi a velmi natřeseně
o tom hovořila.
Ale to je asi tak všechno. A co se představuješ?
Představuju si to,
že to bude součást veřejných prohlášení,
které se týkají naší obrany
nebo nějakých strategičtějších textů
nebo projevů.
A hlavně si představuju,
že to bude opakovat velmi často
a bude se to říkat pravidelně
a nebude to jenom s úst ministra obrany,
u kterého novinstřeně obrany, u které se to očekává.
Prostě skutečně jako celá
ta fronta, ta liny je těch
státních představitelů.
By na tomho lensto měli se schodnout,
stejně. Neměli bys
lehčovat tu smouvu, neměli by vlastně
problematizovat to znění té smouvy, měli by říct,
ano, je tam třeba ta dle
část nevýhodná pro Českou republiku,
ale ta výhoda stojí na té strany
obranu našeho státu. My tady
tedy do té doby neště budeme potřát mít, nebudeme
a ště budeme potřebovat, tak ta dle
nevýhoda stojí za to.
Má to být jednoduché vysvětlení, které dá
Zároveň pravdivé, ale

nedá člověku, který je ochoten o tom
přemýšlet, je ochoten prostě
dát vládě nějakou podporu za to, že
to dle vědnala, tak mám
dostat i tu odpověď proti tomu
příšernému řevu o tom, že tady budeme mít
jaderné základny, což jako popravdě
řečený, jako to není tragedy,
že tady bychom teoreticky někdy
v budoucnu mohli mít jaderné základny, pokud je
budeme potřebovat. Ostatně nejzáklad
nám to už jsme si užili dlouho a viděli
a taky býme odkud to bylo organizované.
Ale je pravda, že i spouštělí nemá na byto, nemá argumenty,
protože to odvlády nezná, neví.
Přesně tak, přesně tak.
No a to, že se na to vlada
více méně vykašlala,
to, že tady chybí určitá
strategická komunikace a
že se tady víc než by bylo nutné
rozšiřují dezinformace
bez toho, aniž by je někdo nějak krotil,
tak nemůžete vás na koniec k tomu,
že se zvedne vlna odporu ve společnosti,
že se zvedne vlna odporu v parlamentu,
protože ten parlament bude tušit,
že dostane politická je bude za to, když vyhoví
té společnosti a my tu smouvu
nekoniec mít vůbec nebudeme?
Ne, v tomto případě se to asi nestane,
nebo nic se nedá vyloučit, ale nestane,
protože vládní věčina
je dost jednoznačná a i kdyby se
v rámci vládní věčiny někdo
jakoby cuhnul, tak i
někteří poslanci ano už,
nebo jsem slyšela paní poslanky, než šilerovou.
Věčina hnutí ano deklarovala,
že bude rysovat pro.
Dovedu si představit, že to veřejně
nebude dobře komunikované,
ale nedovedu si představit,
že by nebyla ratifikovaná ta smouva.

Ostatně ratifikovala ji na Slovensku
a tam té návady veřejnosti byly
jako zatraceně odlišné.
Je to prostě obraná smouva,
je to smouva, která má
zlepšit naší ve společnost,
ale toto měla komunikovat vláda,
vláda, která ji vědala,
která je v salam ministrině Čadnoková.
Pak tedy máme na třáťakového
Pana Okamoru, který hlásal
u toho půjtíku,
že cituje prioritou vlády Petrafy
ale jsou cizí základny v České republice.
Říkal, že to je pro Českou republiku nevýhodné.
Vlastně se ptám na to,
jestli těhle názory na koniec nemůžou
s tím násubením toho,
co tady dělá různá federace
v tom ideálním prostoru
i ksi převážit v té společnosti.
Mluvíš o něčem, co se netíká
úplně jenom téhle smouvy.
To narraty v lokaiství
učí Americe, který je tak
strašně silný na Slovensku.
Ten samozřejmě tady má
svou cílovou skupinu docela velikou.
A není to tak, že by tohle
nemělo posluchaček, kteří by to
a to nebudou jenom voliči
jako Pana Okamoru.
Bude tady řada lidí, kteří si myslí,
že Amerika je stejné zlo jako různko,
jsou zvyklí relativizovat úplně cokoliv,
které struktury, do které jsme vstoupili
nás chránit, nebudou dokuť.
Se jim to nějakým způsobem
ta dle skupina lidí se
jako nebude zvěčovat dramaticky.
To, že někdo může v rámci
debaty o té smouvy začít o něčem pochybovat
a pak proto,
že se o tom přestanem mluvit, tak se se pochybovat

a bude to mít jenom jako zasazenou
nějakou informaci, která se mou příště vyvolá
a budem zbytečně nastavovat
na další nesmysli, které mají lidi volávě.
Díky takovéhle dezinformační kampani.
To je jedna věc, ale dokud
to bude tak, že na to bude plnit
svoje závazky, tak
to jako zas až tak nebezpečné
není z hlediska právě
převládajícího názoru ve rejnosti.
Na to je ešte pořád v této zemi
podporované víc,
dokonce snad víc než Evropská unie.
Je to, já si nepamatou poslední průzkumi,
ale mám poci, že podporá
ve rejnosti je víc směrem k na to než
Evropské unie. A dokud vlastně nedojde
že by na to nesplňalo nějaký svůj závazek
nebo to vypadalo, že ho nesplní.
Tak si myslím, že tohle se nezlomí.
Tadle obava byla mnohem větší,
než došlo
vpádu na Ukrajinu
a než ty závazky, které
vlastně zajmeme na Amerika a nebudem
se náhlávat, že to tak není vůči Evropě
má nebyli tak strašně
silně potvrzene ze strany právy
amerického prezidenta. Co bude
zajímavé, kdo bude nový prezident
Ameriky. A pak to
může vzít se jiný obrad, ale to
tedka nemůžeme plánovat, ani jako by
nějak rozebírat, protože to strašně
záleží na tom, kdo tam sedí
v tom úřadu, v tom bílem do mě.
Hypotetická situace, z jakého
kole v důvodu by Česká Republika
neratefikovala tohle obranou dohodu. Co by se stalo?
Tak prakticky by se nestalo
jako nic moc
kdyby bylo potřeba tady mít
kontingent americké

armády s nějakým obraným
důvodem, tak by nastoupila to obecná
práva. My dokonce nemáme jenom
na to sofa umluvům mnoho
stranou, ale máme i vlastní vnitřní
zákon na to, opobytuci z jich vojsk
na území České republiky, který
ještě trošku jako víc
rozpracovává tu na to sofa.
Ale myslím si, že by to vyslalo
velmi podivný signál, a že by to
reputační stráta byla obrovská.
Jo, sněrevky zpojenci.
Já si myslím, že určitě, protože bychom
na jednu by se jako vemsí,
že i maďarsko a slovensko
se zepsali a ratifikovali.
Tak jako, co ty Češi byl bnou,
že jo, jak bys to če, teď bys
byl američan, vyjednáš s náma
smovu, a my si potom rozhodném,
že naše veřejnosti proti, nebo jako...
Nedávalo by to smysl.
Nedávalo by to smysl. Myslím si, že by to reputačně
vyslalo velmi ošemetný
signál o tom, co jsme vlastně
zač a jak moc jsme spolehli
víc pojedec. Poslední osobní otázka, seš ráda,
že tu smovu máme.
Po těch týdnech, co jsem četl,
já se možná, že
trošku moje
moje emoce v účítomu tekstu
změnili, ale jinak jsem velice
ráda, že máme,
že budeme
dalším vlastně státem,
který vzvořel takovou dohodu s američanou.
Ono to
nikdo z nás si nepředstavoval, že rusko
napadne Ukraínu, nikdo z nás si nepředstavuje,
že rusko bude dál, ale nedej Bože,
a ono to tak těka tak ani nevypadá,
že měla ještě znova zhoršit

ve bezpečnostní situaci za tuto ve smovu.
Budeme velmi rádi.
Říká právnička denníku Neva Romancovová,
která několik týdnů překládala
a hodnotila a porovnávala
texty opravné dohody
jednak té české a i nějaký vrtulník.
To už je v rámci té dohody možná.
Z ostatními
s ostatními státy
společní z Honzou Vrnicerem, který je
na dovolené zdravíme ho. Evimostě děkuju
a mní se moc hezky. Ahoj.
A teď ošel na ředě zprávy,
které by vás dneska neměli minout.
Vysocepostavený ruský general
Sergej Surovikin
pod listu New York Times
dopředu věděl ochistané
v spouře Wagnerové skupiny.
Spojné státy se teď snaží zjistit,
jestli je tento bývalý velitel
ruských jednotek nasazených na Ukrajině
pomáhal i plánovat.
Ruské rakety, které dopadli
na restauraci v Kramatorsku,
zabili 3 lidi.
Dalších 25 lidí bylo zraněno.
Informovali o tom ukrajinské úřady.
Bylo ruský vlád
v celu kašenko oznámil,
že vůdce po vstalců Prigožin
dorazil do Minsku.
Policie minlý týden
znovu navrhla obželovat psychiatra
janacimického, který je podle
dřívějších informací vyněn
ze znásilnění a vidírání pacientek
mezi lety 1980 a 2016
potvrdil to mluvčí
pražského městského státního
a liž cymbala.
A další novou ústavní soutkyní může být
šévka katedry občanského práva

Katerina Ronovská z Masarykovy univerzity.
Její nominaci prezident Peter Pavel
poslal do Senátu.
A na závěr, ještě jízlivá poznámka,
členové církvi
a náboženských obcí
vyzvali k odvolání organizace
aliance pro rodinu ze struktur státu.
Proti tomu se postavil Dominik Duka
a v den výročí popraviny doktorky
Milady Horákové ve vykonstrovaném
procesu zločineckého komunistického režimu
přirovnal Janu Jochovou
k Miladě Horákové.
Ano, to je ten pán, který zamlčoval
seksuální delikt v církvi.
Ten pán, který chtěl zakázat divadelní
hru, protože se mu nelíbila.
Ten pán, který nakonec zablokoval
diskuzy pod svým tvítem, aby lidé
nemohli vyjádřit svůj názor.
Miluj bližního svého, pokud není gej.
Brani demokratickou debatu
jen, pokud de, odvuť názor.
Na slyšenou zítra.
V Měnském skálním letniáku
Šary Vary.
Více na www.ozvěnyvarou.cz